

ги да го развѣемъ добрѣ: Защо́ а́ко вѣх-
 ме го развѣли, вѣхме го и́ имали: а́ мо-
 жахъме да го имамы, а́ко вѣхъме имали о-
 ныа добродѣтели, който самъ онъ Павелъ
 по долъ и́зчитъ, и́ дѣла: Любы́ долго-
 терпѣтъ, милосѣрдствуетъ: любы́
 не завѣдитъ: любы́ не превозно́ситъ-
 ся, не гордѣтъ, ни безчѣститъ, не и́щетъ
 своа́ си, не раздража́ется, не мыслѣтъ
 зла́. Не ра́дуется ѿ не-
 правдѣ, ра́дуется же ѿ истины́:
 вса́ любитъ, всемѹ вѣръ ѣмлетъ,
 вса́ оупова́етъ, вса́ терпѣтъ, любы́,
 николи́же ѿпада́етъ. (1) Тѣмъ добродѣ-
 тели а́ко вѣхъме имали, щѣхъме и́ сичкитѣ
 Божѣи́ заповѣди да исполнимъ, и́ на то́йзи
 свѣтъ щѣхъме да смы́ въ е́дно неискáзанно
 благополѹчѣе: а́ понѣже ги нѣмамы, за това́
 и́ на то́йзи свѣтъ мачно́ поминѹваме, и́
 за вѣдѹщѣтъ нѣсмы́ и́звѣстни. Но тѣмъ

до-

---

(1) тѣмъжде ст: ѿ. ѣ. ѣ. ѣ. и́.